

Nagybőjt 1. Vasárnapja B

*Ha kiált hozzám, meghallgatom;
megszabadítom és dicsőséget szerzek neki,
hosszú élettel áldom meg. (Zsolt 90,15-16)*

Olvasmány

Teremtés 9,8-15

A vízözön után Noé kijött a bárkából, és hálaáldozatot mutatott be. Ekkor Isten így szólt Noéhoz és fiaihoz, akik vele voltak: "Íme, szövetséget kötök veletek, utódaitokkal és minden élőlényel, amely veletek van: a madarakkal, a háziállatokkal és az összes mezei vaddal, mindennel, ami kijött a bárkából, a föld minden állatával. Megkötöm veletek szövetségemet, többé nem törölöm el valamennyi élőlényt a földről vízözönrel, és nem jön olyan áradat, amely elpusztítja a földet." Aztán így szólt Isten: "A szövetségnek, amely fennáll köztem és köztetek, meg a veletek levő minden élőlény között minden nemzedékre, ez lesz a jele: szivárványt helyezek a felhőkbe. Ez legyen a szövetség jele köztem és a föld között. Ha összegyűjtöm a föld felett a felhőket, és a szivárvány megjelenik a felhőkön, akkor megemlékezem szövetségemről, amely fennáll köztem és köztetek meg minden élőlény és test között. A vízből nem lesz többé vízözön, hogy minden lényt elpusztítson."

Szentlecke

1 Péter 3,18-22

Szeretteim! Krisztus meghalt egyszer a bűnökért, az Igaz a bűnösökért, hogy Istenhez vezessen minket. A test szerint ugyan megölték, de a lélek szerint életre kelt. Így ment el a börtönben sínylődő lelkekhez is, és hírt vitt nekik. Ezek egykor engedetlenek voltak, amikor Noé idejében Isten türelmesen várt, amíg a bárka elkészült. Ebben csak néhányan, mindössze nyolcan menekültek meg, épp a víz által. A vele jelképezett keresztség most titeket is ugyanígy megment. Hiszen az nem a test szennyének a lemosása, hanem könyörgés az Istenhez, hogy adjon tiszta lelkiismeretet Jézus Krisztus feltámadása által. Ő azután, hogy az angyalok, hatalmasságok és erősségek az ő uralma alá kerültek, fölment a mennybe, és az Isten jobbján foglal helyet.

Abban az időben: A Lélek kivitte Jézust a pusztába. Negyven napig kint volt a pusztában, és megkísértette a sátán. Vadállatokkal volt együtt, és angyalok szolgáltak neki.

Amikor Jánost elfogták, Jézus Galileába ment, és hirdette az Isten evangéliumát: "Betelt az idő, közel van az Isten országa. Térjete meg, és higgyetek az evangéliumban."

Elmélkedés

Ma, nagyböjt első vasárnapján az olvasmányok lényeges húsvéti jelképet állítanak elénk ellentétpár formájában: a vizet és ellentétét, a vízhiányt, a sivatagot.

Víz nélkül nincs élet. Bár a víz olykor veszélyes lehet (ld. első olvasmány), mégis elsősorban életet, növekedést, frissességet, élet- és gyógyerőt jelent. A húsvéti ünnepre vonatkoztatva a víz, mint jelkép, gondolatainkat a keresztséghez vezeti, valamint az ember megújulásához, amely a keresztség által történik.

A mai olvasmányok középpontjában az ember újjáteremtése és ennek következménye áll. Isten megmenti az embert az özönvízből – a rossz és káosz jelképe –, és megkötí vele szövetségét. A második olvasmányban a keresztség az özönvíz ellentétéként értelmezhető: arra szolgál, hogy az embert Krisztusra irányítsa.

A víz szimbolikáját Jézusra is vonatkoztatjuk, és útja leírása során továbbvezetjük. Jézus Isten Lelkével telítődve lép ki a Jordán vizéből (a mait megelőző evangéliumi részben) és a Lélek a sivatagba vezeti. Ezzel természetesen párhuzam adódik Isten népének sivatagi vándorlásával, az Ószövetségben. Izrael népe az egyiptomi rabszolgaságból kivezetve átvonul a Vörös tengeren, mielőtt a sivatagon átvezető fáradtságos és nélkülözésteli útjára indul, amely megelőzi az Ígéret földjének birtokba vételét. Jézus, Isten új népének példaképe a Jordánban való megkeresztelkedése után szintén megtapasztalja a sivatagot és ott nehézségek és a Gonosz kísértése közepette Istennel találkozik. Azzal, hogy Jézus kiállta a próbát a sivatagban, még nem fejeződött be az ínség és harc ideje, mégis győzelmében a mi győzelmünk is elővételeződik.

Még a böjti idő elején állunk. A szokásosnál jobban meg kell fontolnunk életünk útját és célját. Jézus keresztsége és megkísértésének története felvázolja a mi útunkat a nagyböjti időben és egész életünkben. Kivonulásunk, exodusunk során meg kell hallanunk Jézus hívását: "Betelt az idő és közel van Isten országa. Térjete meg és higgyetek az evangéliumban!" Megtérsni azt jelenti, hogy hiszünk abban, hogy Jézus az örömhír kezdete és elővételezve elhozta számunkra a gonoszon aratott győzelmet. Vele hirdetjük, hogy Isten országa közel van, hogy át lehet jutni az özönvízen és a sivatagon és a paradicsom részlegesen már most közöttünk lehetettünk által. A kereszt elől egészen biztosan nem tudunk kitérni, de Jézus segítségével kivirágozhatnak életünk sivatagai. Hála neki nincs többé olyan sivatagi vándorlás, amely ne a paradicsom megtalálásában végződne.